

- semmisítse meg az irányelvnek a megtámadott rendelkezését a keresetben foglalt kérelemnek megfelelően, és kötelezze az alpereseket a költségek viselésére.
- Ezenfelül a Bíróság állapítsa meg, hogy a 2004. július 21-én benyújtott keresetet elbíráló, 2008. január 22-i végzés az eljárásnak az ésszerű időt meghaladó tartama miatt sérti az EEJE 6. cikkét, és a fellebbezőnek már ebből az okból is jogvédelmet kell biztosítani.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság említett végzése elleni fellebbezését az EK 230. cikk negyedik bekezdésének a téves értelmezésére, valamint az eljárás során elkövetett eljárási hibákra alapítja.

Az Elsőfokú Bíróság a keresetet azzal az indokolással utasította el, mint elfogadhatatlant, hogy a fellebbezőt a megtámadott jogi aktus nem érinti közvetlenül és személyesen az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében.

Ez a jogi álláspont a felperes nézete szerint jogilag téves. Az Elsőfokú Bíróság nem ismeri fel, hogy önmagában a szellemi tulajdonjogba való beavatkozás személyes és közvetlen érintettséget vált ki, amely megalapozza az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében vett személyes és közvetlen érintettséget. A szabadalom lényege abban áll, hogy valamely meghatározott jogalanyra kizárólagos, időben korlátozott jogot ruháznak. Az ilyen jog szükségszerűen csak meghatározott jogalanyt illethet meg. Más személy e joggal nem rendelkezhet, ezért az e jogba valamely közösségi jogi aktus útján való beavatkozás mindenképpen személyes és közvetlen érintettséget vált ki.

Az Elsőfokú Bíróság azon érve, amely szerint a fellebbezőn kívül mások is kínálnak közúti elektronikus díjfizetési rendszereket, amelyek adott esetben ugyanúgy érintettek, mint a fellebbező, és ebből következően a személyes és közvetlen érintettség nem áll fenn, megalapozatlan. Az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében vett személyes és közvetlen érintettség nem zárható ki azon oknál fogva, hogy a megtámadott jogi aktus másokat is érint, ha e más személyek nem rendelkeznek szabadalommal.

A fellebbező állítása szerint azon közlésének a figyelmen kívül hagyása, amelynek értelmében a fellebbező ISO-CALM infrastruktúrát fejlesztett ki, és ezért állami jutalomban részesült, a meghallgatáshoz való jog megsértésének minősül. Végetül az eljárás négy éves időtartama szintén elfogadhatatlan, és már önmagában is súlyos eljárási szabálysértésnek minősül.

Az Arbeitsgericht Hamburg (Németország) által 2008. április 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jürgen Römer kontra Freie und Hansestadt Hamburg

(C-147/08. sz. ügy)

(2008/C 171/26)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Jürgen Römer

Alperes: Freie und Hansestadt Hamburg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A Freie und Hansestadt Hamburg által elfogadott 1. Ruhegeldgesetz (első nyugdíjtörvény, a továbbiakban: 1. RGG) által szabályozott, a Freie und Hansestadt Hamburg volt alkalmazottait és munkavállalóit, valamint ezek túlélő hozzátartozóit megillető kiegészítő nyugellátás esetében a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „állami rendszerek vagy azzal egyenrangú [helyesen: azzal egy tekintet alá eső] egyéb rendszerek kifizetéseiről”, beleértve az állami szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszereket is” van-e szó, azzal a következménnyel, hogy a megjelölt irányelv (a továbbiakban: irányelv) az 1. RGG szabályozási körében nem alkalmazható?
2. Ha a fenti kérdésre nemleges válasz adandó:
 - 2.1. Az 1. RGG azon rendelkezései esetében, amelyek a nyugellátás kiszámítása során annak összegét illetően különbséget tesznek egyrészt a házasság, másrészt az összes többi ellátásra jogosult között, nevezetesen előnyben részesítik a házasság ellátásra jogosultakat – mégpedig az azonos nemű személlyel a Németországi Szövetségi Köztársaság Lebenspartnerschaftsgesetz-e [az élettársi kapcsolatról szóló német törvény] alapján élettársi közösséget létesített személyekkel (a továbbiakban: élettársi kapcsolatban) szemben is –, az irányelv (22) preambulumbekkezdése értelmében vett, „a családi állapotra és az attól függő ellátásokra vonatkozó nemzeti törvények[ről]” van-e szó?
 - 2.2. Ha a fenti kérdésre igenlő válasz adandó:

Ez azzal a következménnyel jár-e, hogy az irányelv az 1. RGG megjelölt rendelkezéseire vonatkozóan nem alkalmazható, annak ellenére, hogy maga az irányelv nem tartalmazza hatályának a (22) preambulumbekkezdésnek megfelelő korlátozását?
3. Ha a 2.1. vagy a 2.2. kérdésre nemleges válasz adandó:

Sérti-e az 1. RGG 10. §-ának (6) bekezdése – amely szerint a nyugellátás összegét a nem tartósan külön élő házasság ellátásra jogosultak számára az (adóalany számára kedvezőbb) III/0. adózási osztály fikatív alapul vételével, míg az összes többi ellátásra jogosult számára az (adóalany számára kedvezőtlenebb) I. adózási osztály fikatív alapul vételével számítják ki – az irányelv 2. cikkével és 3. cikke (1) bekezdésének

c) pontjával együttesen olvasott 1. cikkét, az olyan ellátásra jogosulttal szemben, aki azonos nemű személlyel él élettársi kapcsolatban, és e személytől nem tartósan él külön?

4. Ha az 1. kérdésre vagy a 2.2 kérdésre igenlő, vagy a 3. kérdésre nemleges válasz adandó:

Az EK 141. cikkel, vagy a közösségi jog valamely általános elvével ellentétes-e az 1. RGG 10. §-ának (6) bekezdése a 3. kérdésben leírt szabályozás, illetve jogkövetkezmény miatt?

5. Ha a 3. vagy 4. kérdésre igenlő válasz adandó:

Ez azzal a következménnyel jár-e, hogy a nem tartósan külön élő, élettársi kapcsolatban élő ellátásra jogosult már az 1. RGG 10. §-a (6) bekezdésének a kifogásolt egyenlőtlen bánásmód megszüntetése értelmében történő módosítása előtt is követelheti, hogy a nyugellátás összegének kiszámítása során nem tartósan külön élő házas ellátásra jogosultként kezeljék? Ha igen, érvényes-e ez – az irányelv alkalmazhatósága és a 3. kérdés igenlő megválaszolása esetén – már az irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében az átültetésre megállapított határidő letelte előtt is?

6. Ha az 5. kérdésre igenlő válasz adandó:

Ez a Bíróság C-262/88. sz. Barber-ügyben hozott ítélete indokolásának megfelelően azzal a korlátozással érvényes-e, hogy az egyenlő bánásmódot a nyugellátás összegének kiszámítása során a nyugellátás csak azon részei tekintetében kell megvalósítani, amelyekre az ellátásra jogosult 1990. május 17-étől kezdődően szerzett jogosultságot?

(¹) HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2008. április 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Siebrand BV kontra Staatssecretaris van Financien

(C-150/08. sz. ügy)

(2008/C 171/27)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Siebrand BV

Alperes: Staatssecretaris van Financien

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Besorolható-e olyan ital a KN 2206 vámtarifaszám alá, amely bizonyos mértékben desztillált szeszt tartalmaz, egyebekben azonban megfelel e vámtarifaszám meghatározásának, ha

ezen ital esetében erjesztett italtól van szó, amely víz és meghatározott anyagok hozzáadása következtében elvesztette a meghatározott gyümölcsből vagy meghatározott természetes termékből előállított ital ízét, szagát és/vagy kinézetét?

2. Ha az első kérdésre igenlő válasz adandó: mely kritérium alapján kell megállapítani, hogy az italt desztillált szesz hozzáadása miatt mégis a KN 2208 vámtarifaszám alá kell-e besorolni?

A Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanyolország) által 2008. április 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Real Sociedad de Fútbol S.A.D. és Nihat Kahveci kontra Consejo Superior de Deportes és Real Federación Española de Fútbol

(C-152/08. sz. ügy)

(2008/C 171/28)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Az alapeljárás felei

Felperes: Real Sociedad de Fútbol S.A.D. és Nihat Kahveci

Alperes: Consejo Superior de Deportes és Real Federación Española de Fútbol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az Ankarában 1963. szeptember 12-én aláírt, az 1963. december 23-i 64/732/EGK tanácsi rendelettel elfogadott, Törökország és az EGK közötti társulásról szóló megállapodás (¹) 37. cikke, valamint ennek 1970. november 23-i kiegészítő jegyzőkönyvével (²) ellentétes-e az, hogy egy sportszövetség valamely török állampolgárságú hivatásos sportolóra, aki az alapeljárásban szereplőhöz hasonló spanyol labdarúgóklubnál vállal szabályosan munkát, olyan szabályt alkalmaz, amely szerint a klubok az országos szinten rendezett versenyeken csak korlátozott számban indíthatnak az Európai Gazdasági Térségen kívüli harmadik államokbeli játékosokat?

(¹) Az Európai Gazdasági Közösség és Törökország között társulást létrehozó, Ankarában 1963. szeptember 12-én aláírt, és a Közösség nevében az 1963. december 23-i 64/732/EGK tanácsi határozattal (HL 1964., 217., 3685. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 11. kötet, 10. o.) megkötött, jóváhagyott és megerősített megállapodás.

(²) Az 1970. november 23-án Brüsszelben aláírt, és a Közösség nevében az 1972. december 19-i 64/732/EGK tanácsi rendelettel (HL L 293., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 11. kötet, 43. o.) megkötött, jóváhagyott és megerősített kiegészítő jegyzőkönyv.